

תקות מנחם

גליון מס'

304

י"ל ערב שבת פרשת חיי שרה
כ"ד חשוון ה'תשע"ג

ה' תהא שנת גאולת עליון!
שנת תבוא עלינו גאולה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אדי"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

מוצאים בדא"ח דברים דומים לגבי הכפל של מערת המכפלה
לתשלומי כפל על הגניבה;

ב"אור התורה" פרשת משפטים על הפסוק²: "ישלם שנים
לרעהו" כותב ה"צמח צדק"³: "י"ל תשובה תתאה ותשובה
עילאה, גם ממעמקים קראתיך ב' עומקים, גם היה כרגיל לקרות
דף א' יקרא שנים⁴ וכו' וכמו"כ י"ל מלמעלה, ישלם שנים, ע"ד
בי"ג מידות ויקרא הוי' הוי' גם שלום שלום לרחוק שנעשה קרוב
במקום שבעלי תשובה עומדין כו', היינו יחוד י"ה וגם ו"ה וכו'.

וגם בקשר ל"מערת המכפלה" כותב ה"צמח צדק"⁵ ב"אור
התורה" דברים דומים על ענין הכפל, ומצטט מה שכותב
ב"מאורי אורי" (מ"ם) סמ"ג: "... שם ב"ן כפול בה"הין, גם
שהמ"ן כפולים ומ"ד עכ"ל. וכו', וא"כ וזהו ענין ב' בחינות גן עדן
וכו', וזהו ענין מערת המכפלה, גן עדן העליון והתחתון, גילוי ב'
ההי"ן, סובב כל עלמין וממלא כל עלמין כו', כי שרשן יחוד י"ה
סובב כל עלמין ויחוד ו"ה ממלא כל עלמין וכו', ולפי זה גן עדן
התחתון ממלא כל עלמין, וגן עדן העליון הארת סובב כל עלמין.
גם מכפלה – תורה ומצוות, גם מ"ן ומ"ד, העלאה והמשכה,
תפילה ותורה מערת – גילוי. וכו', גילוי נועם ה' וכו'."

רואים פרטים דומים בענין הכפל של מערת המכפלה, כולל ענין
יחוד י"ה ויחוד ו"ה.

ולהעיר, שהכפל של מערת המכפלה קשור כנ"ל עם גן עדן
העליון וגן עדן התחתון ובחז"ל כתוב שבמערת המכפלה האיר
אור הגן עדן והריחו שם את ריח הגן עדן; "כשדה אשר ברכו ה"י"⁶.

כפל – גאולה

ב. וענין הכפל קשור עם הגאולה כמו שמביא כ"ק אדי"ש מה"מ
בשיחות מהמדרשים⁷ על פרשת לך לך שענין הכפל מורה על

² משפטים כב, ח.

³ אוה"ת משפטים ע"מ א, קנ

⁴ תניא אגה"ת ספ"ט, תדב"א ויק"ר דפכ"ה.

⁵ אוה"ת חי שרה עמ' 1554

⁶ תולדות זד, זך.

ספר נזיקין ב'

מחזור ל"א (ר"ת "לכתחילה - אריבער!") שנה כ"ט (ר"ת "כל
טוב!")

יום ג' פרשת חיי שרה כ"א חשוון ה' תהי' שנת גאולת עליון!
שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות גניבה התחלת הלכות גזילה ואבידה

תשלומי כפל ומערת המכפלה

א. את הלכות גניבה התחילו ביום א' דפרשת חיי שרה,
וממשיכים בימים הראשונים של פרשת חיי שרה, ואפשר לומר
הקשר בין ההלכות לתחילת הפרשה;

בתחילת הפרשה אנו לומדים ע"ד קנין אברהם את מערת
המכפלה וקבורתו את שרה שם ואולי י"ל הקשר בין ה' גניבה
לענין מערת המכפלה;

בענין הגניבה הרי העיקר הוא לא השלילה והחיסרון, אלא
כמו בכל דבר שלילי – תיקון הענין ע"י השבת הגניבה ותשלומי
כפל.

וגם בענין מערת המכפלה, אנו מוצאים את ענין הכפל, רש"י
מביא "המכפלה" שתי דעות מהגמרא¹: "בית עליה על גביו,
דבר אחר שכפולה בזוגות" [ובפי' הראשון בגמ' (בפירוש הראב"ע
כאן, וכ"ה בזח"א קכט, א): "שני בתים זה לפניו מזה"י]. ואנו

¹ ובחסידות מבואר ע"פ קבלה ש"טוב" בשורוק (מלאפום) נעלה מ"טוב" (בחולם), ש"טוב" (בחולם) הוא דרגת יסוד ז"א ו"טוב" (בשורוק) - דרגת חסד דעתיק יומין פנימיות הכתר, חסד עילאה, וכמ"ש ה"צמח צדק" ב"אור התורה" (דברים דף מ"ט [רמז: "מה טובך", או "בטובו מחדש" על הפסוקים: "מה רב טובך (תהלים לא, כ), וכן "טוב טעם ודעת למדני" (תהלים קי"ט, סו) וכן על מה שאומרים בברכת "יוצר אורי" ו"בטובו מחדש": ש"טוב (בחולם) הוא הטוב הנגלה טוב (גוט), וטוב (בשורוק או מלואפם) - "התוכיות הנבחרת מהטוב (בל"א - דאס בעסט), תכלית הטוב-חסד עילאה. כן תהי' לנו!

² עירובין נג, א. [ולהעיר שבמערה האיר והריח ריח גן עדן, עירובין גם מ' ערב ונעים – שע"י עירוב הרשויות ואחדות ישראל, נפעל עירובין (נעימים ומתוקים) זה לזה].

וגם במערת המכפלה מאיר האור להגילוי של לעתיד לבוא ע"י האבות שמתפללים ופועלים את הגאולה השלימה ע"י מה"מ מ"ד ממ"ש נאו!

"תקות" חוט השני

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' גניבה

א. עניינים דומים – תשלומי כפל על הגניבה – ומערת המכפלה.

ב. פרשה של אליעזר כפולה בתורה.

ג. כפל מורה על גאולה

ד. השבת ותשלומי הגניבה – גאולה.

ה. גלות ונחמה וגאולה כפולה – בגשמיות וברוחניות.

בעז"ה יום ב' פרשת **תולדות** כ"ז חשוון ה' תהי' שנת גאולת עליון! - שנת תבוא עלינו גאולה!

סיום הלכות גזילה ואבידה והתחלת הלכות חובל ומזיק

השבת הגזילה והאבידה – גאולה!

א. כמו שכתבנו בסיום הקודם, שענין הגניבה והשבתה ותשלומיה מורה על הגלות והגאולה, עד"ז גם ענין הגזילה והאבידה והשבתן, ע"פ שיחות כ"ק אד"ש מה"מ⁸ מורים על הגלות והגאולה – השיבה מן הגלות לארץ ישראל, ואפשר לקשר את הנ"ל לפרשיות השבוע, כי הרי התחילו את הלכות גזילה ואבידה בפרשת **חיי שרה** ומסיימים בפרשת **תולדות**, וי"ל הקשר;

ה"גזילה" – מורה על מצב עם ישראל בגלות – שנגזלנו ע"י הגויים מאדמתנו ומארצנו והגלונו לארצות הנכרים לבין הגויים, והשבת הגזילה משמעותה הרוחנית ומורה על חזרת עם ישראל לארצנו ארץ ישראל, בגאולה השלימה תיכף ומיד ממש.

וכן "אבידה" – אומר אד"ש שמורה על המצב של גלות בתוך גלות הגלות הרוחנית בזמן הגלות, כמ"ש⁹: "תעיתי כשה אובד" וכן נאמר¹⁰: "שה פזורה ישראל". היינו שבני ישראל בגלות מאבדים את התוקף ואת המסירות נפש בקיום התרה והמצוות בגלוי וללא פשרות, ומאבדים את התוקף שכתוב בסעיף הראשון של השולחן ערוך אורח חיים: "אל יבוש מפני המלעיגים", וכשחסר **תוקף** זה ומתפעלים "ממה יאמרו וכו'", היינו "אבידה", וכשמאבדים את התוקף היהודי, זה אבידה **קשה** ביותר, שתיקונה קשה וחמורה ביותר, והשבתה קשה ביותר ומאוד נחוצה והכרחית.

הגאולה, שכל האותיות הכפולות (ז.א. שיש אותיות סופיות מנצפ"ד) הם עניין של גאולה, כמו שהכניסה הראשונה לארץ ישראל היתה באותיות לך לך, כך בשאר האותיות הכפולות קשורות בכניסה האחרונה לא"י והגאולה השלימה. ואומר אד"ש מה"מ שכל ענין של **כפל** קשור עם **גאולה**.

ובפרט תשלומי כפל על הגניבה שזה ענין התשובה, ועז"נ "כפלים לתושיה" (מלי **ישועה**) – כמאמר חז"ל ונפסק בהל' תשובה להרמב"ם "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותם ומיד הן נגאלין". וכנ"ל בתשובה ב' דרגות; תשושה תתאה ותשובה עילאה.

וכך גם ענין תשלומי הגניבה קשורים לגאולה; כי **הגניבה** מורה על ענין **הגלות**; כמו שהתחלת הירידה למצרים היתה ע"י גניבת יוסף, כמו שאמר: "כי **גנוב גונבתי** מארץ העבריים" [גניבה כפולה – שהגלות גניבה כפולה בגשמיות וברוחניות], כמבואר בחסידות, שאחי יוסף אמרו: "**ירוד ירדנו**" – ירידה כפולה, בגשמיות וברוחניות, או ירידה לגלות מצרים (שהיא שורש) לירידה לגלויות האחרות עד הגלות האחרונה והנמוכה, שהירידה צורך עליה, שהגאולה ממצרים היא גם **כפולה**, כמו שנאמר "ואנוכי **אעלך** גם **עלה**" כליה וגאולה כפולה – בגשמיות וברוחניות, וגם מגלות מצרים ומכל הגלויות.

כפל – בלי גבול

ג. וכפי שמבאר כ"ק אד"ש מה"מ שענין **הכפל** מורה לא רק על כפל פעם אחת, אלא כפל פעמים רבות ועד בלי גבול ואין סוף, שהוא הגאולה השלימה והאחרונה ע"י מלך המשיח. וכמו שחז"ל אומרים על פסוקים שכתוב לשונות כפולים אפילו מאה פעמים כמו על הפסוק נתון תיתן – אפי' **מאה** פעמים; שהכוונה היא לאו דווקא – 100 – אלא היא **בלי גבול** והגבלה, וכן על הפסוק "**הוכח תוכיח** את עמיתך אפילו **מאה פעמים**! [ופעם אחת הסביר אד"ש בהתוועדות את הטעם הפנימי שחז"ל אומרים אפי' מאה פעמים; כי מכיוון שהדברים כתובים ע"פ דקדוק בצורה של "**מקור**" – "נתון", "הוכח", וכדומה ובמקור הדברים הם בלי גבול] אבל כרגיל מסביר אד"ש שהטעם שהדברים בלי גבול כי כתוב לשון של **כפל**.

ויש עוד ענין של כפל הקשור לגאולה בפרשת חיי שרה, הוא מה שחז"ל אומרים ומובא ברש"י על הפרשה, שפרשה של אליעזר **כפולה** בתורה, שמדובר בענין שידוך יצחק ורבקה, שידוך כללי יסוד עם ישראל, יחוד מ"ה וב"ן, הקשור ומביא הגאולה, וכפי שיפורט בעז"ה בסיום הבא.

גאולה ונחמה כפולה

ד. ובגאולה השלימה יהי' **גילוי האין סוף**, גילוי אלוקות בלי גבול, שאז יהיה התיקון של כל הגלויות שהיו בבחינת גונב גונבתי, וכנ"ל תשלומי הגניבה הם כפל שזה מורה על גילוי הגאולה שלימה ע"י מלך המשיח "נחמו נחמו עמי", נחמה וגאולה כפולה! שבאה מבחי' "**אנכי אנכי** הוא מנחמכם!"

⁸ לקו"ש ח"א פ' משפטים ע' 155 ואילך.

⁹ תהילים קיט, קעו = הפסוק האחרון דתמניא אפילו שבפרק

קיט.

¹⁰ ירמיה נ, יז.

⁷ ילקו"ש ר"פ לך לך

וכנ"ל בסיום הקודם ענין הכפל קשור עם הגאולה השלימה שתהיה גאולה ונחמה בכפולים, וגם כאן הפרשה היא כפולה בתורה.

וכפי הנ"ל העיקר בהלכות גזילה ואבידה הוא השבת הגזילה והשבת אבידה, שהן ענין השיבה והגאולה השלימה של עם ישראל.

[וע"ד הצחות ופרפראות: "גזילה" – גימטריא – "גאולה", היינו כנ"ל שהעיקר והמטרה היא השבת הגזילה שהיא הגאולה! [אלא שבמילה גזילה יש ז', ובמילה גאולה – א' ו'; ואפשר לומר ההסבר – ז' – מורה שכל השבע הם יחד; מורה שאין הבדל בין קדושת היום השביעי לששת ימי המעשה (וכמו שר"ל רואים על בתי עסק שלט (היל"ת): פתוח 7 ימים בשבוע), וזה גלות וחורבן ר"ל. אבל א' – ו' – מורה שהא' – היום השביעי – השבת קודש, קשורה ב"אלופו של עולם" וקדושתה חודרת משפיעה ומעלה את הו' ימי המעשה. שזהו"ע ענין הגאולה שבששת ימי המעשה מתכוננים לשבת ק', ועיסקא דשבת כפול, ענין הגאולה].

שמחת הגאולה!

ד. ואפשר לומר שכמו ההבדל בין גזילה וגניבה שגזילה היא בגלוי בפרהסיא, בכפיה, ובכח, גניבה היא בסתר ובהחבא, אולי עד"ז גם בצרות הגלות יש שהגויים מצירים ומייסרים את עם ישראל בגלוי ובכח, ויש שעושים זאת בעקיפין ובתחכום. ועד"ז בגלות הרוחנית יש נסיונות שבאים בגלוי ומפריעים בכח את עבודת ה', ויש פיתויים וחילוניות שבאים בסתר ובתחכום. ועל כולם עינו להתגבר ולעמוד בנסיונות, שאז באים לשמחה הגדולה, ועד השמחה הגדולה של הגאולה השלימה "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים, אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רינה" בביאת מלך המשיח מי"ד ממ"ש נאו!

(על הקשר לפרשת תולדות – בעז"ה בגליון הבא)

"תקות" חוט השני

הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הל' גניבה ואבידה

א. הגזילה והאבידה והשבתם – גלות וגאולה.

ב. בפרשת חיי שרה – שידוך יצחק ורבקה – יחוד שם מ"ה עם שם ב"ן – שורש הגאולה.

ג. השבת הגזילה והשבת האבידה – שמחת הגאולה!

ובמצב עם ישראל, "השבת אבידה" שהיא הרי העיקר בהלכות אלו, שמקיימים את מצב "השבת אבידה" – היינו השבת עם ישראל מהגלות הקשה והמצב הרוחני הקשה, כמו באבידה שחוזרת לבעליה, כך גם עם ישראל חוזרים לעבודת ה' במלואה, וכמו בחזרת האבידה לבעליה, זו השמחה הגדולה ביותר, כך גם כשעם ישראל מתקרבים בתשובה שלימה לה', זו השמחה הגדולה ביותר שתבוא לשלימותה בהשבת האבידה הכללית, עם הגאולה האמיתית והשלימה מיד ממש.

"שה דאבידה – קשיא!"

ב. וע"כ אומר אד"ש בשיחה הנ"ל עה"פ בפרשת משפטים¹¹: "על כל אבידה אשר יאמר כי הוא זה וגו'" שע"כ אומרת הגמרא במסכת בבא מציעא¹²: "שה דאבידה קשיא" [שהפשט בזה, כי הגמרא מפרשת צריכותא למה צריך הפסוק למנות שור, חמור, שה שלמה, אבל על שה לא מוצאת הגמרא צריכותא, וע"כ אומרת הגמרא שמה שכתוב בפסוק שה הוא מוקשה. אבל הפירוש הרוחני "והמוסר השכל" בעבודת ה' ומפרש אד"ש מה"מ, "קשיא"¹³ שקשה ביותר להחזיר "אבידה" – זה שאיבדו את התוקף היהודי והמסירות נפש הגלויה בעבודת ה'.

וע"כ יש שמחה גדולה ביותר ועצומה על השבת האבידה – כשעם ישראל חוזרים מהגלות ושבים אל ה' ועבודתו, ומקבלים שוב את הכוחות המיוחדים והתקיפים בהתנהגותם.

וכן בהשבת הגזילה שעם ישראל חוזרים לארץ ישראל, ולצור מחצבתם אבינו שבשמים ואבותינו הקדושים, שכל זה יבוא לשלימותו בגאולה השלימה.

יחוד מ"ה וב"ן – גאולה!

ג. וגם פרשתנו חיי שרה מורה על ענין הגאולה כמבואר בחסידות על מאמר חז"ל¹⁴ המובא ברש"י¹⁵: אמר רב אחא יפה שיחתם של עבדי (בתי) אבות לפני המקום מתורתן של בנים, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה, והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמיזה, ומבואר בחסידות ובמאמרי ושיחות אד"ש, שהמיוחד בשיחת עבדי אבות – אליעזר, שקשורה עם השידוך של יצחק ורבקה, שהוא ענין כללי בתורה ובתולדות עם ישראל ששורש ענין השידוך הוא יחוד שם מ"ה (קשור עם החתן והאישה) עם שם ב"ן (קשור עם הכלה הנקבה וספירת המלכות), שזה ענין כללי "בסדר השתלשלות", ויחוד זה הוא שורש הגאולה השלימה, שהיא ענין כללי בתורה ובתולדות עם ישראל.

¹¹ משפטים כב, ח.

¹² בבא מציעא כז, א.

¹³ בלקו"ש שם הע' 7: "זע (ראה) זח"ג קכד, ב: קשיא מסטרא דרע.

¹⁴ 13. ילקו"ש רמז קט, ב"ר פ"ס, ח.

¹⁵ ח"ש כד, מב.

ובחרת בחיים...

בשנת תשל"ח מאז ליל שמיני עצרת בגלל רפואת הלב לא יצא אד"ש מ - 770 עד ליל ר"ח כסלו (שאז אמרו הרופאים שכשילך לביתו יוכל לחזור למחרת ל - 770, כך שלא הי' יום שלא הי' ב - 770) והפעם היחידה שיצא בתקופה זו מ - 770 היתה ב - בט"ו חשון אה"צ, באותה תקופה הגיעו הספרים מספריית הרבי הקודם שהיו תקועים ממלחמת העולם השני בפולין, ואז הגיעו לבנין הספרי' שע"י 770, והרבי הלך מ - 770 לבנין הספרי'.

הבחורים שרצו לראות את המחזה התמקמו בחלונות הקומות של 770 והמשרדים של 784.

יחד עם הרבי הלך הרופא דר. רעזניק לבנין הספריה.

בדרך צעידתם אמר דר. רעזניק לאד"ש: "אירוע כזה בלב חוזר רק 25 אחוזים", והרבי עשה עצמו כלא שומע, ואח"כ אמר לרבי שוב מילים אלו, ושוב עשה כל א שומע, עד שהד"ר שאל: "האם שמעת מה שאמרת?" וכ"ק אד"ש מה"מ ענה: "כן שמעתי שאמרת ש - 75 אחוזים לא חוזר אירוע כזה בלב..". היינו שהרבי מלמדנו; תמיד לפרש ולראות הדברים באופן **חיובי!** ולא נגיבי בכל אורחות חיינו!..

אישה כשירה עושה רצון בעלה!

בליל שמיני עצרת תשל"ח הרופאים, ובני המשפחה אמרו שהרבי ילך לבית הרופאה, ואד"ש אמר שבמקום שהרבה יהודים התברכו והתרפאו שם תהי' רפואתו ובשום אופן לא הסכים ללכת לבית הרופאה (והיו רופאים שהתרגזו ועזבו את המקום).

באותו יום סיפר לי הרה"ח **לייבל** שיחי' **ביסטריצקי** (שהי' מאנשי "הצלחה" הכי פעילים והי' בחדר) שבקשו את הרבנית של אד"ש שתאמר שהרבי ילך לבית הרפואה.

והרבנית אמרה אנו נשואים עתה כבר כמעט **50 שנה** (49 שנים) **ואף פעם** לא עשיתי או אמרתי משהו שיתכן שבעלי לא מרוצה מזה 100 אחוז...

ההחלטה מראש

באותו יום גם סיפר לי הרה"ח **לייבל** שיחי' **ביסטריצקי**:

כשהרופאים והעסקנים אמרו ובקשו שאד"ש יסכים ללכת לבית הרופאה (הרבי ביקש שהרבנים לא יאמרו, כי לרבנים חייבים לציות), לפנות בוקר כשהמצב הי' **קריטי** אמר אד"ש:

בימים אלה נפתחה עצרת האו"ם הכללית, והנוהל הוא שנציג מכל מדינה בא ונואם ואומר את דעת המדינה שהוא מייצג ואח"ז עושים הצבעה וכותבים ההחלטות, חושבים אתם שאחרי הנאומים עושים הצבעה ולפי זה כותבים ההחלטות להוי ידוע שההחלטות כבר מוחלטות מראש, ורק לפני עושים את הנאומים וההצבעה.

ועד"ז כ"א מכם יכול לאמר את דעתו ונשמע כאו"א אבל להוי ידוע לכם שיש כבר החלטה...

בית הרפואה

סיפר לי הרה"ח **ישראל ז"ל לייבוב** שהי' יו"ר צא"ח בארה"ק (הי' לי איתו קשר שניהלתי ה"מבצע תפילין" במרכז אי"י) שכבר בתחילת שנות הכפיי"ם כתב לו אד"ש בקשר ליהודי שנמצא בבית רפואה, והוסיף: "**אין דעתי נוחה מהשם שהעולם קוראים לזה**" (בהתוועדות ברבים רק הרבה שנים לאח"ז גילה הרבי דעתו בזה) ומעניין שרק בשני מקומות בעולם נקרא "בית חולים" בארץ ישראל ובגרמני, אבל בכל המדינות נקרא '**האספיטאל**' - שמשמעותו - בית אשפוז].

טבילה כדג

בקשר שלמדו בשבוע שעבר ברמב"ם הלכות **מקוואות**:

סיפר הרה"ח **גימפעל** שיחי' **הירש** ששמע מהמשב"ק הרה"ח **לייבל** שיחי' **גראנער** (הוא הי' אצלו בן בית ושמע אישית ממנו);

בשנים הראשונות לנשיאות פעם כשהרבי הי' במקוה אחרי שטבל והתלבש קרא להרב גרונער שהמתין בחוץ שיראה לו איך ההנהגה בטבילות;

פשוט, כדג, פשוט.

היינו **פשוט** (לטבול כשעומד **במאונך**), **כדג** - לטבול במים שהגוף **מאוזן**, ושוב פשוט - **במאונך**.

וכך לעשות 3 פעמים - היינו סך הכל 9 טבילות.

נדפס ע"י

הרה"ח צבי וזוגתו שיחי' לידר

לברכה והצלחה בכל העניינים הגשמיים והרוחניים

מתוך בריאות והרחבה ועושר ואושר ושמחה תמיד כל הימים ולנחת חסידותי מכל יו"ח וימשיכו בפעולותיהם לטובת השלוחים שיחיו ויזכו לשמחת קבלת פני מלך המשיח מ"י"ד ממ"ש נאו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד - 770 - ליובאוויטש בית משיח)